

ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ

Ορισμένες εκτιμήσεις σχετικά με την απεργία στη

Με την εμπειρία που απέκτησαν οι εργατοϋπάλληλοι από τη συμμετοχή τους στον αγώνα, αλλά και την παρέμβαση του Κόμματος, υπάρχουν οι δυνατότητες να κατανοηθεί από ευρύτερα τμήματα η ανάγκη συνολικής αντιπαράθεσης με τις δυνάμεις του κεφαλαίου, αλλαγής του συσχετισμού δυνάμεων

ΔΕΗ για την Κοινωνική Ασφάλιση

Το προηγούμενο διάστημα σημαδεύτηκε από σοβαρές εξελίξεις. Το επίκεντρο των εξελίξεων ήταν η επίθεση της κυβέρνησης στα ασφαλιστικά δικαιώματα των εργαζομένων της χώρας μας και οι μεγαλειώδεις κινητοποιήσεις που αναπτύχτηκαν με τη συμμετοχή εκατοντάδων χιλιάδων εργαζομένων μαζί και των εργαζομένων της ΔΕΗ.

Ο αγώνας αυτός προσφέρεται για να βγάλουν συμπεράσματα οι ίδιοι οι εργαζόμενοι. Να ανέβει η ταξική και πολιτική πείρα και ταυτόχρονα να μην παγιδευτούν στις καινούργιες ρεφορμιστικές αυταπάτες που καλλιεργούν οι άλλες δυνάμεις, να μην απογοητευτούν από την αναποτελεσματικότητα του συγκεκριμένου αγώνα.

Να μην παγιδευτούν στην επιχείρηση που αναπτύσσεται από την άρχουσα τάξη και τους μηχανισμούς της, για να εξαντληθεί η δικαιολογημένη αγανάκτησή τους στα σχέδια αναμόρφωσης του πολιτικού σκηνικού με την ενίσχυση του ΠΑΣΟΚ ή του ΣΥΝ.

Τώρα με την εμπειρία που απέκτησαν οι εργατοϋπάλληλοι από τη συμμετοχή τους στον αγώνα, αλλά και την παρέμβαση του Κόμματος, υπάρχουν οι δυνατότητες να κατανοηθεί από ευρύτερα τμήματα εργαζομένων της ΔΕΗ η ανάγκη συνολικής αντιπαράθεσης με τις δυνάμεις του κεφαλαίου και να υπάρξει αλλαγή συσχετισμού δυνάμεων. Να κατανοηθεί η πολιτική πρόταση του Κόμματος για τον άλλο δρόμο εξέλιξης της ελληνικής κοινωνίας. Να γίνουν βήματα στην οργάνωση της πάλης από τα κάτω και να προετοιμαστούν οι εργαζόμενοι για τα νέα μέτρα που έρχονται και στόχο έχουν την παραπέρα ιδιωτικοποίηση της ηλεκτρικής Ενέργειας και της ΔΕΗ, τις ανατροπές στις εργασιακές σχέσεις.

Σήμερα, μετά τον απεργιακό αγώνα, δημιουργούνται καλύτερες προϋποθέσεις ώστε περισσότεροι εργαζόμενοι να συσπειρωθούν στη γραμμή της ταξικής πάλης, στη γραμμή του αγώνα που χαράζει το ΠΑΜΕ. Υπάρχουν καλύτερες προϋποθέσεις συσπείρωσης στην πολιτική πρόταση του ΚΚΕ

1. Παράγοντες που επέδρασαν στη μαζικότητα των κινητοποιήσεων

- Οι εργαζόμενοι της ΔΕΗ συμμετείχαν, με μεγάλα για τη ΔΕΗ ποσοστά τα τελευταία χρόνια, γιατί αισθάνθηκαν - και σωστά - ότι θα επιδεινωθεί η θέση τους μέσα από τη χειροτέρευση των ασφαλιστικών τους δικαιωμάτων που προωθούνταν από το νόμο Πετραλιά και την ένταξη του Ασφαλιστικού φορέα (ΟΑΠ - ΔΕΗ) στο ΙΚΑ.
- Σοβαρός λόγος αποτελεί, επίσης, η συσσώρευση της αρνητικής πείρας που έχουν αποκτήσει τα τελευταία χρόνια. Καθώς προχωράει η ιδιωτικοποίηση της ΔΕΗ και συνολικά της ηλεκτρικής Ενέργειας, έχουμε συρρίκνωση του αριθμού των εργαζομένων. Για παράδειγμα, στο τέλος του 2007 είχαμε μόλις 24.600 εργαζόμενους, παράλληλα με την εντατικοποίηση της εργασίας, την αύξηση των εργαζομένων με σύμβαση ορισμένου χρόνου, ενοικιαζόμενους εργαζόμενους στους εργολάβους με μισθούς πείνας, αλλαγές που προγραμματίζονται στις εργασιακές σχέσεις.
- Θετική επίδραση στις αγωνιστικές διαθέσεις είχε η μακρόχρονη δράση του Κόμματος, του ΠΑΜΕ, η συνεχής παρέμβαση των δυνάμεων της Αγωνιστικής Συνεργασίας στο χώρο της ΔΕΗ συνολικά.

2. Το πλαίσιο της πλειοψηφίας στη ΓΕΝΟΠ ΔΕΗ

- Η εκτίμηση που έκαναν οι άλλες δυνάμεις (ΠΑΣΚΕ, ΔΑΚΕ, ΣΥΝ) πριν την απεργία δεν έπαιρνε υπόψη το χαρακτήρα των ανατροπών, ότι δηλαδή πρόκειται για βαθιές διαρθρωτικές αλλαγές που έχει ανάγκη το καπιταλιστικό σύστημα στη σημερινή του φάση. Η σημερινή επίθεση είναι μέρος της συνολικής επίθεσης που ξεκίνησε με το νόμο Σιούφα, συνεχίστηκε με το νόμο Ρέππα. Σε μια τέτοια συνολική επίθεση, που συμπίπτει και με τις αλλαγές στην ηλεκτρική Ενέργεια, δεν μπορούν να υπάρχουν εξαιρέσεις. Δεν αντιστοιχούν στην πραγματικότητα αντιλήψεις «ότι εμείς μπορούμε να τη "γλιτώσουμε"».
- Υπάρχει - εδώ και αρκετά χρόνια - συμφωνία αυτών των δυνάμεων (ΠΑΣΚΕ, ΔΑΚΕ, ΣΥΝ) με την κατεύθυνση της συνολικής πολιτικής για το Ασφαλιστικό και ιδιαίτερα σε ό,τι αφορά στη ΔΕΗ.
- Γι' αυτούς τους λόγους, τα αιτήματα της απεργίας ήταν περιορισμένα και δεν έρχονταν σε αντιπαράθεση με τη γενικότερη πολιτική. Το μοναδικό αίτημα ήταν η εξαίρεση του ασφαλιστικού ταμείου μας από τις ενοποιήσεις, χωρίς να λένε κουβέντα για την αύξηση των ορίων ηλικίας, τη μείωση των

συντάξεων, την κατατόμηση των δικαιωμάτων των γυναικών κλπ. **Ταυτόχρονα, δούλευαν σαν εναλλακτική λύση, ακόμα και πριν αρχίσει η απεργία αλλά και κατά τη διάρκειά της, την υπαγωγή στο ΙΚΑ σαν ενιαίο φορέα χωρίς την τριχοτόμησή του.**

- Τα επιχειρήματά τους πάταγαν στην προδοτική συμφωνία του 1999, με την οποία χάριζαν την περιουσία του ασφαλιστικού μας φορέα στη ΔΕΗ ΑΕ, προκειμένου να προχωρήσει η ιδιωτικοποίηση της ΔΕΗ και η απελευθέρωση της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας. Συμφωνία που ψήφισαν ΠΑΣΟΚ, ΝΔ, ΣΥΝ στη Βουλή και οι παρατάξεις τους στη ΓΕΝΟΠ.
- Χρησιμοποιούσαν επιχειρήματα και συνθήματα μόνο για την εξαίρεση του Ταμείου μας. Μιλούσαν απαξιωτικά για το ΙΚΑ, τα φαινόμενα που παρατηρούνται στο Ίδρυμα, όπως για παράδειγμα τις «ουρές». Ελεγαν χαρακτηριστικά ότι «εμείς έχουμε νεοκλασικό και θέλουν να μας πάνε σε χαμόσπιτο». Τέτοια συνθήματα και επιχειρήματα δε βοηθούσαν την πάλη ενάντια στο αντιασφαλιστικό νομοσχέδιο. Αυτή τους η στάση εμπόδιζε το συντονισμό των βημάτων με άλλους κλάδους εργαζομένων.
- Τα αιτήματα δεν προωθούσαν την ενότητα όλων των εργαζομένων στη ΔΕΗ. Για παράδειγμα, οι περισσότεροι εργαζόμενοι έχουν ασφαλιστεί μετά το 1983 και το 1993 και θίγονται από τους νόμους Σιούφα και Ρέππα. Καλούσαν τους έκτακτους εργαζόμενους, τους νοικιασμένους, τους εργαζόμενους στους εργολάβους να συμπαρασταθούν, χωρίς να υπάρχει κανένα αίτημα που τους αφορά, όπως για παράδειγμα η μονιμοποίησή τους.
- Τα αιτήματα ήταν αποκομμένα. Μέχρι τις αρχές του Φλεβάρη αρνήθηκαν τις προτάσεις μας να δούμε ενιαία το ζήτημα του Ασφαλιστικού, της ιδιωτικοποίησης, της ΣΣΕ και των εργασιακών σχέσεων. Όταν είχε μπει στην τελική ευθεία το νομοσχέδιο και διαφεύστηκαν οι ελπίδες τους για εξαίρεση, τότε μόνο ασχολήθηκαν με το Ασφαλιστικό, και αυτό ξεκομμένα.
- Η απόφασή τους για τις απεργιακές κινητοποιήσεις ήταν προσαρμοσμένες στο στόχο που είχαν για την εξαίρεση. Ελεγαν, «αρχίζουμε απεργία και σε 3 - 4 μέρες η κυβέρνηση θα μας εξαιρέσει».
- Συνολικά, η τακτική της πλειοψηφίας καθοριζόταν από την πολιτική των κομμάτων όπου ανήκουν οι παρατάξεις αυτές. Δεν ξέφυγαν από αυτή τη γραμμή, παρά τις φραστικές διαφοροποιήσεις τους κάτω από τη δική μας πίεση.
- Οι παραπάνω λόγοι επέδρασαν καθοριστικά στην οργάνωση της πάλης, στην κατεύθυνση του αγώνα, με δεδομένο ότι ο εργοδοτικός κυβερνητικός συνδικαλισμός πλειοψηφεί στη ΓΕΝΟΠ και στα σωματεία - μέλη της.
- Η κινητοποίηση στη ΔΕΗ, μετά από 10 χρόνια, δημιούργησε ελπίδες και αυταπάτες σε μεγάλο κομμάτι του κόσμου ότι κάτι αλλάζει και ιδιαίτερα σε αυτούς που πήραν για πρώτη φορά μέρος. Αυτό ήταν φυσικό, καθώς ένα σημαντικό κομμάτι των εργαζομένων, ιδιαίτερα οι νέοι, έχουν μικρή αγωνιστική πείρα σαν αποτέλεσμα της πάνω από 10 χρόνια συνδικαλιστικής απραξίας, της υποτίμησης του χαρακτήρα των διαρθρωτικών αλλαγών του καπιταλιστικού συστήματος. Κυριαρχούσε η αντίληψη ότι μπορούν με τις κινητοποιήσεις ενός κλάδου, όσο σκληρές και αν είναι, να παρθούν τα μέτρα πίσω. **Η συζήτηση που έχει ξεκινήσει στους χώρους δουλειάς με τους εργαζόμενους δείχνει ότι οι εκτιμήσεις μας γίνονται ευρύτερα κατανοητές.**
- Πέρασαν σε δεύτερη μοίρα ουσιαστικά ζητήματα, όπως το αν τα αιτήματα αμφισβητούν την κυρίαρχη πολιτική. Οι συσχετισμοί που υπάρχουν σε πολιτικό και συνδικαλιστικό επίπεδο. Ο ρόλος που παίζουν εδώ και χρόνια η ΓΣΕΕ, η ΑΔΕΔΥ στο πέρασμα των αντιλαϊκών πολιτικών. Είναι χαρακτηριστικό ότι, την ίδια στιγμή που η ΓΣΕΕ και η ΑΔΕΔΥ έκαναν σημαία τους το νόμο Ρέππα, τις ενοποιήσεις των Ταμείων με όρους, την ώρα που μιλούσαν για Ταμείο Αλληλεγγύης με έσοδα από τις ιδιωτικοποιήσεις, οι εργαζόμενοι συμμετείχαν στις συγκεντρώσεις της ΓΣΕΕ.

- Η ΓΣΕΕ όχι μόνο αρνήθηκε στην πρόταση που έκανε το ΠΑΜΕ, με απόφασή της, να καλύψει όσες απεργίες έβγαιναν παράνομες από τα δικαστήρια, να μετατρέψει την 24ωρη απεργία σε 48ωρη, αλλά - όπως αποκαλύφθηκε αμέσως μετά την ψήφιση του νομοσχεδίου - υπέγραψε την κατάπτυστη σύμβαση με τους εργοδότες, που προφανώς την είχε συμφωνήσει από τα πριν, βάζοντας έτσι ταφόπλακα στις διεκδικήσεις για ουσιαστικές ΣΣΕ.

3. Η θέση των ταξικών δυνάμεων

Οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ στη ΔΕΗ όλο το προηγούμενο διάστημα συζήτησαν με τους εργαζόμενους το πλαίσιο στόχων που απαντάει από ταξική σκοπιά στην κυβερνητική πολιτική.

- Δημόσια, Καθολική, Υποχρεωτική Κοινωνική Ασφάλιση με υψηλής ποιότητας υπηρεσίες και εξίσωση των παροχών προς τα πάνω. Κατάργηση κάθε επιχειρηματικής δραστηριότητας στον τομέα της Υγείας και της Ασφάλισης.
- Κατάργηση των αντιασφαλιστικών νόμων ΝΔ και ΠΑΣΟΚ. Μείωση των ορίων συνταξιοδότησης. Όχι στην ενοποίηση των Ταμείων.
- Υπεράσπιση και επέκταση των Βαρέων - Ανθυγιεινών. Ουσιαστικά μέτρα για την υγιεινή και ασφάλεια στους τόπος δουλειάς.
- Αποκλειστικά Δημόσια Δωρεάν Υγεία και Πρόνοια. Ειδικά μέτρα προστασίας για τις γυναίκες και τη μητρότητα. Αποκλειστικά κρατικοί βρεφονηπιακοί σταθμοί.
- Απόκρουση της ιδιωτικοποίησης της ΔΕΗ με όποια μορφή αυτή εμφανίζεται (Ν. 2773/99, Ν. 3175/03, Ν. 3426/05, μετοχοποίηση, εργολαβοποίηση, διάσπαση, θυγατροποίηση, συμπράξεις με ιδιώτες, κλπ.).
- Εξασφάλιση μόνιμης, σταθερής ημερήσιας απασχόλησης με πλήρη δικαιώματα για όλους τους εργαζόμενους στην Ενέργεια. Κατώτερος μισθός 1.400 ευρώ. Ακύρωση στην πράξη των αντεργατικών νόμων ΝΔ και ΠΑΣΟΚ.
- Να καταργηθεί ο θεσμός των εκτάκτων, των ενοικιαζόμενων και της μερικής απασχόλησης.
- Άμεσες προσλήψεις με διαφανείς διαδικασίες ώστε να σταματήσουν οι εργολαβίες. Να προσληφθούν άμεσα, εκτός διαγωνισμού, όλοι οι συμβασιούχοι που διαθέτουν τα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα, καθώς καλύπτουν μόνιμες ανάγκες.
- Η πάλη για ΔΕΗ 100% στο Δημόσιο, με αποκλειστικότητα σε Παραγωγή - Μεταφορά - Διανομή, στα πλαίσια ενός ενιαίου, κρατικού φορέα Ενέργειας, που θα υπηρετεί τις λαϊκές ανάγκες είναι προϋπόθεση για την κατοχύρωση της ηλεκτρικής ενέργειας ως κοινωνικού αγαθού, για φθηνό ρεύμα στον ελληνικό λαό και πλήρη εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα σε όλους τους εργαζόμενους.

4. Ορισμένα χαρακτηριστικά της απεργίας

- Από την πρώτη μέρα, τα ποσοστά συμμετοχής βρίσκονταν σε ψηλά επίπεδα για τα δεδομένα των απεργιών της ΔΕΗ. Στους τεχνικούς χώρους, τα ποσοστά αυτά ήταν ακόμα μεγαλύτερα, καθώς σε ορισμένες περιπτώσεις έφταναν ακόμα και το 100%.
- Εγινε μαζική περιφρούρηση των αγώνων, όχι μόνο από τα συνδικαλιστικά στελέχη, αλλά σε πολλές περιπτώσεις πήραν μέρος και απλοί εργαζόμενοι. Λειτουργήσαν απεργιακές επιτροπές, που συμμετείχαν εργαζόμενοι του χώρου. Οι εργαζόμενοι έδιναν τη μάχη συνολικά ενάντια στο αντιασφαλιστικό νομοσχέδιο, σε αντίθεση με τον περιορισμό που προσπαθούσε να επιβάλει το πλαίσιο της ηγεσίας της ΓΕΝΟΠ. Η συμβολή των δυνάμεων του ΠΑΜΕ σ' αυτό ήταν καθοριστική.

- Υπήρχε ένα πείσμα των απεργών απέναντι στην επίθεση της κυβέρνησης, που εκφράστηκε με πολλούς τρόπους (περιφρούρηση, παρουσία στα γραφεία της ΓΕΝΟΠ, παρουσία στα δικαστήρια κλπ.).
- Από τις πρώτες μέρες της απεργίας τέθηκε εκτός παραγωγής σημαντικός αριθμός μονάδων.
- Η συμμετοχή στις συγκεντρώσεις του κλάδου ήταν αυξημένη. Αυξημένη σε σχέση με κάθε άλλη φορά ήταν η συμμετοχή και στις συγκεντρώσεις του ΠΑΜΕ.

5. Η στάση της εργοδοσίας, των άλλων πολιτικών και συνδικαλιστικών δυνάμεων

Η κυβέρνηση και η εργοδοσία άρχισαν να ανησυχούν, όταν η απεργία αποκτούσε δυναμική και οι εργαζόμενοι έπαιρναν την υπόθεση στα χέρια τους. Συντονισμένα κυβέρνηση και ΜΜΕ μετέφεραν τη συζήτηση από τον αγώνα που είχε στόχο το αντιασφαλιστικό νομοσχέδιο στο ποιος ευθύνεται για τις διακοπές ρεύματος, θέλοντας να διαβάλουν τους αγώνες των εργαζομένων. Σε αυτή τη λογική συμμετείχε με τη στάση της και η πλειοψηφία της ΓΕΝΟΠ.

Η κυβέρνηση, μαζί με τη διοίκηση της ΔΕΗ, όταν απέτυχαν να βρουν εναλλακτική λύση στα πλαίσια της κυβερνητικής πολιτικής, έβαλαν σε κίνηση τους μηχανισμούς, σε μια προσπάθεια να στηθεί απεργοσπαστικός μηχανισμός. Κατέφυγαν σε δικαστικές διώξεις, με στόχο να βγει παράνομη η απεργία. Έγινε παρέμβαση του εισαγγελέα, με άσκηση τρομοκρατικών ποινικών διώξεων στο προεδρείο της ΓΕΝΟΠ. Το δικό της ρόλο σε αυτήν την προσπάθεια έπαιξε η ΔΑΚΕ με την ανακοίνωση που εξέδωσε.

Τα αιτήματα και οι στόχοι ήταν ενιαίοι από τις άλλες πολιτικές δυνάμεις. Επίσης, ενιαία ήταν κατά βάση και η ταχτική τους κατά τη διάρκεια του αγώνα, παρά τις διαφοροποιήσεις που υπήρχαν.

- Η ΠΑΣΚΕ προσπαθούσε και σε ένα βαθμό το πέτυχε να εντάξει την ταχτική της ΓΕΝΟΠ στις πολιτικές σκοπιμότητες του ΠΑΣΟΚ. Χωρίς να αλλάζει τις θέσεις της, με ακτιβιστικές ενέργειες, με προβολή από τα ΜΜΕ, με τις επιθέσεις στον Αθανασόπουλο και στη Διοίκηση της ΔΕΗ και όχι στην κυβέρνηση, με κινητοποίηση των μελών της στις περιφρουρήσεις και στις συγκεντρώσεις, προσπάθησε να αναβαθμίσει την εκτίμησή της στα μάτια των εργαζομένων.
- Η ηγεσία της ΔΑΚΕ στην αρχή συμμετείχε στις απεργίες με παθητικό ρόλο και οι απλοί ψηφοφόροι της αρκετά ενεργά. Η ΔΑΚΕ, μαζί με τη ΣΑΔ (ΣΥΝ) και την ανοχή της ΠΑΣΚΕ προσπάθησαν να βρουν «λύση» που να χωράει στα πλαίσια της κυβερνητικής πολιτικής για το Ασφαλιστικό. Μετά τις κυβερνητικές παρεμβάσεις, άρχισε να αποστασιοποιείται η ηγεσία της μέχρι που το μεγαλύτερο κομμάτι της έβγαλε απεργοσπαστική ανακοίνωση.
- Η ΣΑΔ (ΣΥΝ) όλο το προηγούμενο διάστημα προσπάθησε να μη σπάσει τη συμμαχία της με ΠΑΣΚΕ και ΔΑΚΕ. Υπερασπίστηκε μέχρι τέλος τη συμφωνία της στο Ασφαλιστικό. Ήταν πρωτοστάτης, μαζί με τη ΔΑΚΕ, στο να υπάρχει εναλλακτική λύση και να σταματήσουν οι απεργίες.

6. Η παρέμβαση του ταξικού κινήματος και των κομμουνιστών

Όλο το προηγούμενο διάστημα, αλλά και κατά τη διάρκεια της απεργίας, μέσα στους χώρους δουλειάς, με ανακοινώσεις και περιοδείες, αναδείξαμε τα προβλήματα και τις αιτίες, την πρότασή μας αλλά και το ρόλο που παίζουν οι συνδικαλιστικές ηγεσίες.

Σημαντικό στοιχείο στην παρέμβασή μας για τα ζητήματα της ιδιωτικοποίησης αποτέλεσε η ημερίδα του Κόμματος που βοήθησε στην ολοκληρωμένη παρουσίαση της πρότασής μας, στην παραπέρα επεξεργασία της με βάση τις εξελίξεις. Αποτελεί

ταυτόχρονα όπλο στα χέρια των εργαζομένων της ΔΕΗ μπροστά στις εξελίξεις στην επιχείρηση και συνολικά στην ηλεκτρική Ενέργεια.

Η παρέμβασή μας αυτή είχε επίδραση και στα αιτήματα της απεργίας. Για παράδειγμα, ο κόσμος πάλευε όχι μόνο ενάντια στην ενοποίηση, αλλά στο σύνολο του αντιασφαλιστικού νομοσχεδίου. Με την παρέμβασή μας πέρασε η θέση για απόσυρση του συνόλου του νομοσχεδίου. Θέση που η ΓΕΝΟΠ στις ανακοινώσεις ουδέποτε έβαλε.

Χαρακτηριστική ήταν η συνεδρίαση του Διοικητικού Συμβουλίου την Τετάρτη 12 Μάρτη, όπου η δικιά μας πρόταση για επαναλαμβανόμενες απεργίες συγκέντρωσε 6 ψήφους στο ΔΣ, σε σχέση με τους τρεις εκλεγμένους που έχουμε στο ΔΣ. Εγινε η αποκάλυψη της συμφωνίας των 3 παρατάξεων, μούδιασε τις δυνάμεις της ΠΑΣΚΕ, χάλασε ως ένα βαθμό τις διεργασίες.

Σε ορισμένες περιπτώσεις, πήραμε πρωτοβουλίες από τα κάτω σε χώρους δουλειάς και προβάλαμε την πρότασή μας. Δεν εξαντλήσαμε τα περιθώρια, αλλά πολλές φορές υποτιμήσαμε την αξία που έχουν τέτοιες μορφές, τη σημασία που έχει ο εργαζόμενος να συμμετέχει ο ίδιος στη διαμόρφωση αιτημάτων.

Πριν ακόμα αρχίσουν οι κινητοποιήσεις βάλαμε τη θέση μας για το πλαίσιο πάλης. Αναδείξαμε την ανάγκη για συντονισμό της δράσης με τους υπόλοιπους εργαζόμενους. Οι δυνάμεις μας από την πρώτη στιγμή μπήκαν στον αγώνα, πρωτοστάτησαν στην επιτυχία της απεργίας, βάζοντας το πλαίσιο μέσα στους εργαζόμενους. Κάναμε βήματα στην αυτοτελή παρουσία του ΠΑΜΕ, τόσο με τα διακριτά μπλοκ μέσα στις συγκεντρώσεις που πραγματοποιήθηκαν στον κλάδο, αλλά και στις κεντρικές συγκεντρώσεις του ΠΑΜΕ.

Η μη συμμετοχή μας στις συγκεντρώσεις της ΓΣΕΕ βοήθησε κόσμο να ξεκαθαρίσει το ρόλο της πλειοψηφίας στη Συνομοσπονδία. Η ταχτική μας επιβεβαιώθηκε από τη στάση της ΓΣΕΕ, τόσο στο θέμα της υπογραφής της ΣΣΕ, όσο και στα ζητήματα του Ασφαλιστικού. Στις συγκεντρώσεις και περιοδείες αμέσως μετά την απεργία γίνεται πιο αποδεκτή η θέση μας, στην οποία ΠΑΣΚΕ και ΔΑΚΕ αδυνατούν να αντιπαρατεθούν. Αποκαλύψαμε την πολιτική της κυβέρνησης, του ΠΑΣΟΚ και του ΣΥΝ για το ρόλο τους και τις ευθύνες τους στην κατάσταση που διαμορφώθηκε σε βάρος των εργαζομένων της ΔΕΗ, συνολικά της εργατικής τάξης.

7. Η προοπτική

Το επόμενο διάστημα, η επίθεση θα συνεχιστεί σε όλα τα μέτωπα. Η επίθεση στα ασφαλιστικά δικαιώματα θα ενταθεί, τόσο με την υλοποίηση του νόμου Πετραλιά, όσο και με νέα μέτρα. Το ίδιο ισχύει και στις εργασιακές σχέσεις συνολικά, αλλά και ειδικότερα στη ΔΕΗ, με το προχώρημα της ιδιωτικοποίησης της ΔΕΗ και της Ενέργειας συνολικά. Στα ΔΣ της ΓΕΝΟΠ και των σωματείων βάλαμε το ζήτημα να συνεχίσουμε την πάλη ενάντια στο Ασφαλιστικό, δεμένο με τη διεκδίκηση ουσιαστικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας. Καταθέσαμε την αντίθεσή μας στην ιδιωτικοποίηση της ΔΕΗ και της ηλεκτρικής Ενέργειας συνολικά. Καταθέσαμε πρόταση για απεργία στις 16 Απρίλη με τα παραπάνω αιτήματα, για την καταδίκη της υπογραφής της νέας ΣΣΕ από τη ΓΣΕΕ. Η στάση τους ήταν αρνητική. Καταψήφισαν την απεργία και ταυτόχρονα έκριναν θετική την απαράδεκτη σύμβαση που υπέγραψε η ΓΣΕΕ.

Σήμερα, μετά τον απεργιακό αγώνα δημιουργούνται καλύτερες προϋποθέσεις, ώστε περισσότεροι εργαζόμενοι να συσπειρωθούν στη γραμμή της ταξικής πάλης, στη γραμμή του αγώνα που χαράζει το ΠΑΜΕ. Υπάρχουν καλύτερες προϋποθέσεις συσπείρωσης στην πολιτική πρόταση του Κόμματος. Οι κομμουνιστές στη ΔΕΗ θα συνεχίσουμε να δουλεύουμε αταλάντευτα για τα συμφέροντα των εργαζομένων. Η ικανοποίηση των συμφερόντων των εργαζομένων περνά μέσα από την ενίσχυση του ΠΑΜΕ, του ΚΚΕ.

Ηλίας ΣΤΑΜΕΛΟΣ

Στελεχος του ΠΑΜΕ στην Ενέργεια και αντιπρόεδρος της ΓΕΝΟΠ - ΔΕΗ